

DAROT PAR MĀČEKĻIEM VIENKĀRŠOS ĻAUDIS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 2:21-28, Mat. 15:32-39, Mat. 16:13-17, Lūk. 12:6, 7, 13:1-5, Jēk. 2:1-9.

ATMIŅAS PANTS:

„Un, pie Galilejas jūras staigādams, Viņš redzēja Sīmani un Sīmaņa brāli Andreju tīklus jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. Un Jēzus tiem sacīja: „Nāciet Man pakāļ, Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem.” Un tūdaļ tie, savus tīklus atstājuši, Viņam sekoja.” (Marka 1:16-18)

Kristus nāve ienesa līdzsvaru. Tā parādīja, ka mēs visi esam grēcinieki, kam vajadzīga Dieva žēlastība. Krusta gaismā etniskās, politiskās, ekonomiskās un sociālās barjeras sabrūk. Tomēr reizēm, meklējot dvēseles, mēs aizmirstam šo svarīgo patiesību un īpaši cenšamies mantot tos, kas pasaules acīs ir „cienījami” vai „lieli”.

Tā nebija ar Jēzu, kas redzēja pasaules lieluma un goda bezjēdzību un tukšumu. Patiesībā reizēm šie „visveiksmīgākie” cilvēki – ievērojamā stāvoklī esošie farizeji, turīgie saduķēji un Romas aristokrātija – bija tieši tie, kas Viņam sagādāja nepatīkšanas. Turpretī „vienkāršie” ļaudis – galdnieki, zvejnieki, zemkopji, mājsaimnieces, gani, kareivji un kalpi – parasti bija tie, kas pulcējās ap Viņu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. februārī!

Pazemīgs iesākums

Izlasi Lūk. 2:21-28, Marka 6:2-4 un 3. Moz. 12:8! Ko šie panti stāsta mums par sociālo šķiru, kurā Jēzus bija piedzimis? Kā tas varēja ietekmēt Viņa kalpošanu? _____

Jāzēpa un Marijas šķīstīšanas upuris skaidri norādīja uz viņu trūcīgo izcelsmi. Šī tradīcija nāca no Mozus likumiem, kas aprakstīti 3. Moz. 12:8. Tajos bija teikts, ka jāpienes jērs kā upuris. Tomēr trūcīgajiem ļaudīm bija sagādāts līdzjūtīgs atvieglojums. Viņi varēja nest baložus trūcīgo apstākļu dēļ. Tādējādi jau no paša sākuma – no piedzimšanas kūtī līdz pat Viņa vecāku pienestajiem upuriem – Jēzus ir attēlots kā tāds, kas ir pieņēmis cilvēcību trūcīgu un „vienkāršu” ļaužu mājās. Arheoloģiskie pierādījumi arī, šķiet, norāda, ka Nācarete, kur Jēzus pavadīja Savu bērnību, bija diezgan trūcīga un mazsvarīga pilsēta. Lai gan galdniecība bija cienījams amats, tas noteikti nepadarīja Viņu par elites pārstāvi.

„Jēzus vecāki bija trūcīgi un pārtika no sava ikdienas darba. Jēzus pazina nabadzību, pašreizējību un trūkumu. Šie apstākļi Viņu aizsargāja. Viņa darbīgajā dzīvē nebija brīvu brīžu, kas ļautu ienākt kārdināšanās. Nebija dīkā pavadītu stundu, kas pavērtu durvis ļaunai ietekmei. Cik vien iespējams, Viņš norobežojās no kārdinātāja. Nedz ieguvums, nedz izpriecās, nedz uzslava, nedz nopelums nekļuva par iemeslu, lai mūsu Kungs rīkotos netaisni. Viņam pietika padoma, lai saskatītu ļaunumu, un spēka, lai tam pretotos.” (E. Vaita „Laiķmetu ilgas”, 72. lpp.)

Tas, kas visu bija radījis (sk. Jāņa 1:1-3) ienāca pasaulē ne tikai kā cilvēciska būtne, kā zīdāinis, kas jau tāpat būtu bijis pietiekami pārsteidzoši, – bet Viņš piedzima trūcīgā ģimenē! Kā lai mēs reaģējam uz kaut ko tik neticamu?

Pārveidojot „vienkāršos” ļaudis

Izlasi Jāņa 2:1-11 un Mat. 15:32-39! Kā Jēzus izmantoja vienkāršas ikdienas vēlmes un vajadzības, lai darītu par mācekļiem un pārveidotu dzīves?

„Vienkāršajiem” ļaudīm dabiski ir kopīgas fiziskās, emocionālās un sociālās ilgas. Viņi grib būt fiziski pabaroti, iegūt personīgu nozīmi un draudzību. Jēzus saprata šīs raksturīgās īpašības, noliekot Sevi sociālajās situācijās, kas šo kopīgo ilgu dēļ nodrošināja iespējas aizsniegt cilvēkus.

Vienalga, vai Jēzus pārvērta ūdeni nefermentētā vīnā no vīnogu augļiem vai zvejniekus par sludinātājiem (Marka 1:16-18), Viņš pārvērta vienkāršos ļaudis par īpašiem. Tie, kas vēroja no malas, bieži apšaubīja Jēzus pilnvaras (Marka 6:3). Viņi šaubījās ārēja lieluma trūkuma dēļ. Tā kā viņi ilgojās pēc ārēja lieluma, viņi palaida garām to, ko uzskatīja par vienkāršu, un tas bija mūžīgs zaudējums.

Tik bieži Jēzus meklēja cilvēkus, kas tika uzskatīti par vienkāršiem, jo, tā kā viņi nebija pašapmierināti, viņi bija gatavi uzticēties Dievam pilnībā. Cilvēki, kas jūtas lieli savu talantu, spēju un sasniegumu dēļ, bieži vien neizjūt vajadzību pēc kaut ka lielāka par viņiem pašiem. Kāda šausmīga krāpšana! Daudziem Kristus laikabiedriem bija augstākā akadēmiskā izglītība, sociālais stāvoklis vai personīgā labklājība. Neskatoties uz to, viņu vārdi jau sen ir aizmirsti. Pieminēti toties tiek vienkāršie ļaudis – zemkopji, zvejnieki, galdnieki, gani, podnieki, mājsaimnieces, mājkalpotāji – kas tika pārveidoti par īpašiem Kristus lieciniekiem.

Mums visiem ir tieksme izjust patiku pret veiksmīgajiem un bagātajiem, vai ne? Cik daudz no šīs attieksmes tu redzi sevī? Kā tu vari iemācīties vērtēt visus cilvēkus, neskatoties uz viņu statusu, slavu vai bagātību? _____

Kļūdainā zvejnieka aicināšana

Jaunajā Derībā Pēteris izceļas kā viens no visietekmīgākajiem mācekļiem. Patiesībā viņš savu dzīvi noslēdza kā viens no visietekmīgākajiem cilvēkiem visā cilvēces vēsturē. Pārrunājiet, kā „vienkāršie” ļaudis kļūst par īpašiem!

Izlasi šos pantus! Kā tie palīdz mums saprast, kā Pēteris tik radikāli izmainījās, neskatoties uz milzīgajām kļūmēm?

Lūk. 5:1-11. *Ko tādu Pēteris šeit pateica, kas parādīja, ka Viņš ir atvērts savai vajadzībai pēc Jēzus? Kāpēc šī rakstura īpašība ir tik svarīga un mums to vajadzētu attīstīt savā dzīvē?* _____

_____

Mat. 16:13-17. *Ko šie panti mums stāsta par Pēteri un viņa atvērtību Svētajam Garam?* _____

_____

Mat. 26:75. *Ko mēs šeit redzam, kas ļauj mums ieskatīties Pēterī un kā Dievs viņu var izmantot?* _____

_____

Jēzus, bez šaubām, ziedoja Pēterim daudz laika, un Pēterim bija daudz spēcīgu piedzīvojumu ar Viņu. Lai gan viņš bija tikai „vienkāršs” zvejnieks ar neskaitāmām kļūdām, laikā, ko viņš pavadīja ar Jēzu, Pēteris tika radikāli mainīts – pat pēc tam, kad viņš bija izdarījis dažas smagas kļūdas, tai skaitā noliedzis Jēzu trīs reizes, tieši tā, kā Jēzus viņam bija teicis.

Lai gan no šī stāsta par Pēteri varam gūt daudzas mācības, brīdī, kad viņš pirmo reizi apjēdza, kas ir Jēzus, viņš apzinājās savas paša kļūdas un atzina tās. Tātad ar pacietību un iecietību Jēzus varēja pārveidot Pētera kļūmīgo raksturu par tādu, kas palīdzēja izmainīt vēsturi.

Kāpēc mums vajadzētu būt uzmanīgiem, spriežot par tiem, kurus uzskatām par „neglābjamiem”? Kāpēc to ir tik viegli darīt? _____

_____

Debesu novērtējums

Kāds evaņģēlists reiz bija sajūsmā (varbūt viņš tikai lielījās) par to, ka viņa seminārus apmeklē augstāko aprindu pārstāvji. Mēs ceram, ka viņš tāpat priecājās arī par „vienkāršo” cilvēku ierašanos.

Kristum tomēr nepastāvēja nekāda dalīšana klasēs; neviens nebija „parasts”, ikviens bija īpašs. Nav brīnums, ka Jēzus aizsniedza ļaužu masas ar ikdienišķām ilustrācijām un saprotamu valodu. Nekas Viņa uzvedībā nelika domāt, ka kāds būtu izslēgts no Viņa rūpju loka. Darot par mācekļiem mūsdienās, tāpat ir uzmanīgi jāsargājas, lai neradītu iespaidu, ka, veicot savu misiju, mēs kādu uzskatām par augstāku nekā citus.

Izlasi Lūk. 12:6, 7; 13:1-5; Mat. 6:25-30! Ko šie panti mums stāsta par katra cilvēka vērtību? Protams, mums ir viegli teikt, ka mēs tam ticam, bet kādos veidos mēs varam būt vainīgi, saglabājot tāda veida atšķirības, ko krusts ir likvidējis uz visiem laikiem? _____

Lētākie putni tirgū bija zvirbuļi. Pāri varēja nopirkt par artavu – vismazāko, visnevērtīgāko vara monētu. Tomēr parasti, nenozīmīgi zvirbuļi nav aizmirsti debesīs.

Cik daudz vairāk tas attiecas uz cilvēkiem, par ko Kristus nomira? Kristus nomira par mums, nevis par putniem. Krusts pierāda ikviena cilvēka „bezgalīgo vērtību” (šo frāzi daudz izmantoja Elena Vaita), neskatoties uz viņa vai viņas stāvokli dzīvē – stāvokli, kas bieži nav nekas vairāk kā cilvēku izgudrojums, kas balstīts uz uzskatiem un īpašībām, kam debesīs nav nekādas vērtības vai kas pat ir pretējas debesu principiem.

E. Vaita rakstīja, ka „Kristus būtu nomiris arī par vienu dvēseli, lai tā varētu dzīvot mūžīgos laikmetos”. („Liecības draudzei”, 8. sēj., 73. lpp.) Par vienu dvēseli! Pārdomā, ko nozīmē šī neticamā doma! Kā tam vajadzētu ietekmēt to, kā mēs raugāties ne tikai uz citiem, bet arī uz sevi? _____

Bezšķiru sabiedrība

Iespējams, sociālā ziņā vispievilcīgākā sākotnējās kristietības iezīme bija šķiru atšķirību neesamība. Šķirošās sienas bija sabrukušas zem evaņģēlija smaguma. Vienkāršie ļaudis triumfēja, pateicoties Kristum. Kristus pārveidoja vienkāršos par īpašiem. Galdnieki, nodokļu iekasētāji, akmeņkaji, karaji, mājkalpotāji, priesteri, grieķi, romieši, vīrieši, sievietes, bagātie un trūcīgie – visi kļuva vienlīdzīgi Kristus žēlastības valstībā. Kristiešu kopienai bija jābūt „bezšķiru sabiedrībai”.

Ko katrs no šiem pantiem māca par mūsu vienkāršo cilvēciskumu?

Pārdomājot to laiku un arī pašu Bībeles rakstnieku kultūru, kāpēc viņiem varētu nebūt tik viegli aptvert šo svarīgo domu?

Gal. 3:28, 29 _____

_____

Jēk. 2:1-9 _____

_____

1. Pēt. 1:17, 2:9 _____

_____

1. Jāņa 3:16-19 _____

_____

Izlasi Ap.d.2:43-47, 4:32-37! Kā pirmie kristieši praksē ieviesa vispārējās pieņemšanas principu? Kā uzskats, ka Dievs mīl vienkāršos ļaudis, padarīja iespējamu sākotnējās kristietības eksplozīvu izplatīšanos? Vienlaikus, mums vajadzētu pašiem sev jautāt, cik labi mēs katrs atsevišķi un visi kopā ieviešam šos principus savā kalpošanā pasaulei? Kas mūs attur no labākas rīcības šajā svarīgajā jomā? _____

_____

_____

_____

PIEKTDIENA, 7. FEBRUĀRIS

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Audzināšana” nodaļu „Mūža darbs”, 269., 270. lpp., grāmatā „Evaņģelizācija” nodaļu „Darbs pie vidējām šķirām” 564.-566. lpp.

„Šajā noslēdzošajā evaņģēlija darbā ir milzīgs lauks, kurā jāstrādā; un vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams starp vienkāršajiem ļaudīm atrast palīgus. Gan jaunieši, gan gados vecāki tiks aicināti no laukiem, no vīnādārziem un no darbnīcām, un Meistars izsūtīs viņus nest vēsti. Daudziem no viņiem nav bijusi liela iespēja iegūt izglītību, bet Kristus redz viņos īpašības, kas padarīs viņus spējīgus piepildīt Viņa nolūku. Ja viņi ieliks darbā savas sirdis un turpinās mācīties, Viņš sagatavos viņus strādāt Viņa labā.” (E. Vaita „Audzināšana”, 269., 270. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc Jēzum bija tik viegli atrast mācekļus starp vienkāršiem ļaudīm? Kāpēc turīgie un sabiedrības elite nebija tik gatava uzņemt Viņa vēsti? Kā Jēzus pazemīgā audzināšana palīdzēja Jēzum veiksmīgāk aizsniegt vienkāršo ļaužu sirdis un prātus? Cik efektīvi Jēzus būtu spējis aizsniegt viduslāņa pārstāvjus, ja Viņš būtu atnācis kā karaliskās ģimenes pārstāvis vai bagāts zemes īpašnieks?

---

2. Izlasiet kopā 1. Kor. 1:26-29! Kādas ir galvenās domas? Izlasiet uzmanīgi to vietu, kur Pāvils raksta, ka Dievs ir izvēlējies „pasaulē vājos, lai liktu kaunā gudros” (NKJV). Ko tas nozīmē? Kā saprast šo brīnišķīgo domu, ņemot vērā, ko nozīmē būt kristietim? Kā šie panti parāda, cik izkropļoti un samaitāti ir pasaules ceļi? Kā mēs varam būt droši, ka paši neiekritīsim šajos samaitātajos ceļos?

---

3. Ko mūsu Bībeles izpētes grupas var darīt, lai kļūtu pieņemamākas vienkāršajiem cilvēkiem? Kā tas var ietekmēt mūsu Bībeles tulkojumu izvēli? Kāpēc tiem, kas meklē mācekļus, vajadzētu drīzāk koncentrēties uz praktiskiem jautājumiem, nevis uz teorētiskiem, īpaši aizsniedzot cilvēkus, kas ir ievainoti un kam ir vajadzīga palīdzība?
